

„Proč tě to vůbec zajímá?“

„Nevím. Bydlí u mě a je divný,“ odfrkla jsem s naoko hraným nezájmem.

„Divný, nebo zajímavý?“ zeptala se Nina. Tentokrát nerýpala, její otázka byla upřímná.

„Divný. Nedokážu si představit, že by v mém bytě náhodou bydlel někdo zajímavý,“ vysypala jsem ze sebe a doufala, že budu působit přesvědčivě. Ve skutečnosti jsem si totiž musela přiznat, že odpověď je jiná.

„Kdybys ho znala, myslím, že by ti přišel spíš zajímavý,“ řekla Nina potichu a s jemnou výčitkou v hlase.

„Nezačínej zase,“ odsekla jsem.

„Proč? Ještě pořád necháš Marka, aby ti zasahoval do života? Po tak dlouhé době?“ Ťala do živého, ale věděla moc dobře, proč to dělá.

„Toho bastarda mi ani nepřipomínej,“ okřikla jsem ji. Najednou jsem se na dezert těšila o něco míň. Pokaždé když přišlo na přetřes jeho jméno, moje nálada klesla na bod mrazu.

„Liano, to už je fakt moc. Kolikrát jsem ti říkala, že musíš vytlouct klín jiným klínem? Nepřestaneš na něj myslet, dokud tvoji hlavu nezačne zaměstnávat někdo jiný.“

Nina měla pravdu. Nechtěla jsem si to připustit, ale po téměř roce a půl absolutní izolace mi začala chybět mužská energie a zřejmě nastal čas přestat být tak tvrdohlavá a nepřístupná.

„Vždyť mám kolem sebe samé chlapy.“

„To určitě,“ pustila se do mě. „Myslíš ty zajíce, kteří tě bezbožně obdivují jako ředitelku zeměkoule, nebo ty kariéristy v drahých oblecích, kteří by si tě všimli možná tak na nějaké pracovní večeři, kde by potřebovali jen hezký doprovod?“

Nestihla jsem jí odpovědět, protože nám právě přinesli dezert.

„Prosím, kávička a mangová pěna s karamelovou krustou a hoblinkami z bílé belgické čokolády,“ lákal nás číšník s lišáckým úsměvem na rtech.

Zadívala jsem se na něj o trochu déle, než bylo nutné, a úsměv jsem mu opětovala.

„Dobrou chuť, dámy,“ popřál nám a stále se díval jen na mě.

„Děkujeme,“ zašveholila jsem koketně, „teď nám určitě bude chutnat.“

„Kdybyste měly jakékoliv další přání, stačí jen zvednout hlavu a hned jsem u vás,“ dodal číšník o poznání hlubším hlasem a s úklonou odešel.

„Vidíš?“ podívala jsem se na Ninu.